

Det er ikke sådan, som hr. Thulesen Dahl beskriver det. Dem, som vi i Indenrigsministeriet først og fremmest bliver spurgt af, er de kommuner, der ønsker at overtage flygtningelandsbyerne til andet formål end til flygtninge. Det er vi i fuld gang med at forberede. Vi har holdt møder med Kommunernes Landsforening om det, og dér arbejder vi med forskellige modeller, for der er en række vidt forskellige ønsker rundt omkring i kommunerne.

Der er nogle, der gerne vil bruge flygtningelandsbyerne til f.eks. ungdomsklub, der er nogle, der gerne vil bruge dem som basis for en skovbørnehave, der er atter andre, der ser dem som et godt tilskud til forskellige typer børnepassning, og der er nogle, der vil bruge dem til ungdomsboliger.

Og derfor er det ikke én bestemt type ønske, man har ude i kommunerne, det er faktisk en ny måde at tænke på for kommunerne. De siger nemlig: Her er der nogle bygninger; vi ved, at der ikke på lang sigt skal bo flygtninge i dem, og hvad kan vi så anvende dem til? Så derfor er selve udgangspunktet for den drøftelse, der foregår med kommunerne, helt anderledes positivt end det, hr. Thulesen Dahl beskriver her.

Vi har ikke afsluttet debatten med de kommunale organisationer og enkeltkommuner, men jeg vil godt give det tilsagn – eller gentage det tilsagn, som allerede er givet i forhold til interesserede kommuner – at det selvfølgelig bliver forhandlet dels med den enkelte, dels i forhold til de generelle overvejelser om brugen. Og derfor vil det, der efterlyses, stille og roligt blive gennemforhandlet, men det er nu engang sådan, at staten typisk råder over lejrene i 6½ år fra opførelsestidspunktet, så det, vi taler om, er ikke, som det fremgår af hr. Thulesen Dahls indlæg, at snyde kommunerne. Nej, det er tværtimod at fremskynde den anden anvendelse, hvis de ønsker det, til kommunens eget brug.

Så er der nogle ting omkring økonomien i det, som skal afklares, og det er baggrunden for, at vi ikke er helt til ende med det endnu, og også der er jeg helt overbevist om, at vi finder en ordning, som er til gavn for alle parter, og som også i meget vid udstrækning kan imødekomme de ønsker, der er lokalt.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Vi er nok nødt til at åbne mulighederne for korte bemærkninger igen. Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det skal blive en meget kort bemærkning. Det er selvfølgelig ikke min hensigt at forsøge at afspore debatten på nogen måde. Det, jeg rejser, er noget, som jeg føler er et problem nogle steder, og så mener jeg, at det her er det rette sted at rejse det. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad med de kommuner, hvor man ikke mener at have behov for at benytte de her centre eller asylbyer? Hvad med de kommuner, hvor man ikke ønsker at bruge dem til børnepassning osv.? Hvorfor kan de kommuner ikke få besked om, hvilken fremtidig benyttelse der skal være af de asylbyer? For det kan de jo ikke.

Jeg har stillet et skriftligt spørgsmål til ministeren og har fået at vide, at der ligger en række muligheder, som man så diskuterer. Men i de situationer, hvor det er staten, der stadig væk står for den fremtidige benyttelse af de her asylbyer, kan kommunerne ikke få at vide, hvad der skal ske med asylbyerne, hvis de hjælper flygtningene ud i en fart og hurtigt integrerer dem i lokalsamfundene. Og hvis man bor i et lille lokalsamfund, så kan det altså godt have en betydning, hvor mange flygtninge man har i området, hvis man oven i købet ønsker at sørge for en hurtig integration. Det er derfor noget, der bekymrer mange, og så synes jeg, at man fra ministerens side burde gøre sig nogle overvejelser og give de kommuner besked om, hvad den fremtidige tanke er med hensyn til benyttelsen af asylbyerne, hvis kommunerne altså ikke ønsker at overtage brugen.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde før: Det er typisk sådan ved opførelsen af flygtningelandsbyer, at staten disponerer over dem i 6½ år til flygtningeformål. Det er det, der ligger i de aftaler, der er indgået med kommunerne. En rum tid endnu vil flygtningelandsbyerne blive brugt til husning af de bosniske flygtninge, der bor der i forvejen. Det er sådan, at næsten 50 pct. er flyttet ud, og dér er det fuldstændig, som vi har forudsagt hele tiden: at en del vil blive boende, også efter at de har fået asyl, men under nogle mere private forhold, fordi der altså nu kun bor halvt så mange mennesker, og så får man dobbelt så meget plads.

Så er det, at vi derudover, i meget god tid før de 6½ år er gået, i en dialog med Kommunernes Landsforening er begyndt at forberede, hvad